

II. rész

A Háború Hajnala

1. fejezet

A Támadás Napja

64 ABY, 9. hónap, 3. hét, Benduday:

Enar Gahen magabiztosan ült székében, sárgás-fekete szempárjával kémlelve az űr hidegét, miközben egyre csak pörögtek a gondolatok elméjében. Visszagondolt azokra az időkre, amikor még minden olyan egyszerű volt. Nem fenyegetett háború, nem kaptak hírt hamvaikból feltámadt Sith nagyurakról, akik a Köztársaság teljes pusztulását kívánták.

Mikor még csak évi pár kisebb birodalmi betörést hozott a sors, melyet aztán könnyedén visszaverhetett embereivel. Mielőtt még a Jedi Tanács elrendelte volna a két Sith után indított hajtóvadászatot és a Szenátus megszavazta volna a galaxis újraegyesítésért folytatott hadjáratát, melyet most kénytelen volt hátrahagyni. Épp, mikor minden frontvonal felől heves ellentámadásokra számíthatott.

Hiszen most Ryloth fontosabb volt a Szenátusnak és a Jedi Rendnek is egyaránt. Ők Travisban látták az igazi ellenséget, nem pedig az eddig egy komoly invázió megindításához túlságosan megosztottnak tartott birodalmi erőikben. De Enar koránt sem tekintette ilyen megosztottnak azokat, a két támadás szerinte annyira egybe esett, hogy az már nem lehetett véletlen. S ő többször is felvetette, hangot adott baljós jóslatának, de nem hallgattak rá.

Most pedig itt ült, távol a frontvonaltól.

Egy már előre eldölt ütközet élére kell most állnia sokat látott zászlóshajója, az MC90-es osztályt képviselő Reconciliation fedélzetén, 21 MC80-assal az oldalán, melyek közül 14 a Liberty, 7 pedig az MC80a alosztályt képviseli. Ez korábbi flottájának közel másfélszerese s akkor 50 csillagromboló felett győzedelmeskedett. Ráadásul most ott van Ryloth masszív elhárító mezeje és űrvédelme, amely valósággal bevehetetlen erődítménnyé változtatta a planétát, bár erre alighanem a Twi'lek utolsó garasa is ráment.

Mégis mi esélye lenne Travisnak, amikor a már évekkel ezelőtt soraikba férkőző ügynöke információi alapján mindössze harminc csillagrombolót sikerült összegyűjtenie? Ekképp tűnődött egy darabig flottáját kémlelve az ablakon keresztül, ahogyan hajói kecsesen lebegtek az űr hidegében, amikor is a már órák óta fel-alá járkáló Draka Kerr mester szakította félbe gondolatmenetét.

- Eljött a holnap, barátom – közölte a már több mint egy éve a most támadásra készülő flotta felett aratott győzelmükre utalva. Akkor elégedett volt, úgy hitte, felszámolta a közvetlen veszélyt s az most ismét rájuk leselkedett, ha nem is vélte azt már olyan vészesnek.

- S hamarosan ismét szétverjük őket – jelentette ki a mon cala teljes magabiztossággal miközben kezét végigsimította az állát borító furcsa, apró nyúlványszerűségeken. Egyedül a frontvonalon történtek miatt aggódott, ott semmiképp sem veszíthettek.

- Ebben ne légy olyan biztos, az Erő útjai kifürkészhetetlenek.

- Az Erő – vágta rá Enar. – Az univerzum azon kevés dolgainak egyike, melyet csak akkor értesz meg, ha te magad is élni tudsz vele. S lehet, én nem tudok, de azt bizton állíthatom, nem sok köze lesz ehhez a csatához.

- Pedig lesz. Travis egy Sith nagyúr, ezért előre láthatja majd lépéseid egy bizonyos időtartamon belül. Ezért vagyok itt én, hogy ellensúlyozhassam.

- Nem – vágta rá Enar. – Te azért vagy itt, mert a Jedi Tanács úgy döntött, hogy ideküld. Ezért nyomást gyakoroltak a Szenátusra, hogy szavazzák meg azt az ostoba rendeletet. Ittléted oka a Tanács döntésének céljában keresendő. De persze ha ezt hiába kérdezem, ti csak annyit mondanátok: „Az Erő akarta így.”

- Így is mondhatjuk – felelte Draka elismerőleg. – Remélem a taktikai asztal felett is ilyen jól jár majd az eszed. Mert érzem, hogy hamarosan elszabadul a pokol – ekkor egy hangos pittyenés hallatszott az egyik terminál felől, a kommunikációs tiszt azonnal nekilátott a kódolt üzenet megfejtésének, amely egy pillanat alatt végbement.

S már feléjük is fordította szemeinek kékes pillantását.

- Üzenet jött Macetől – ez volt a beépített emberük fedőneve, amely számos alkalommal megmentette már a lelepleződéstől, valamint az azonnali haláltól.

- És mégis mi áll benne? – érdeklődött az admirális. Egy pillanatra le is nyugózta a Draka halálpontos észrevétele.

- 10 perc múlva egy álcázott birodalmi cirkáló érkezik majd a rendszerbe, egy öngyilkos küldetés keretében akarják szétlőni a pajzsgenerátort. Ezen felül megadta az álcázás frekvenciáját is. Készültségbe helyezzük a védelmet? – tette fel a kérdést, farkasszemet nézve felettesével. A közösen eltöltött idő alapján úgy vélte, ő is ezt lépést tenné jelen helyzetben.

- Dehogy – vágta rá Gahen. – Azzal elárulnánk, hogy tudunk róluk és lefűjnek az egészet még mielőtt egyetlen hajóval is végeznénk. Legalább azt a cirkálót szedjük le.

Az Imperio némán suhant elő a csillagok áradatából Ryloth vöröses planétája felett. Roppant hajóművei kékes ragyogás közepette hajtották előre az űr végtelenében, ahogyan merész és egyben létfontosságú küldetésének célpontja, a pajzsgenerátor felé vette az irányt.

A fedélzetén tartózkodók a kor lefejtettebb álcázó berendezésének leple alatt teljes magabiztossággal vágtak neki az előttük állóknak, nem is sejtve, hogy mi vár rájuk.

- No lám, úgy tűnik látogatónk érkezett – jelentette ki Draka mester Enar felé fordulva, akinek arcán őszinte meglepetése jelei mutatkoztak.

- A megadott helyen a megadott időben a megadott frekvenciával. És én még azt hittem, felesleges lesz beiktatnunk Macet.

- Már csak le kell lőni. Nem lett volna bölcsebb lépés felhúzni a bolygópajzsot?

- Még mit nem, hogy aztán csak úgy elszárguldjon? – csattant fel a mon cala. – Szürke osztag készen állnak?

- Itt Szürke vezér, a teljes szakasz harcra kész a zöldekkel és sárgákkal egyetemben. Szétkapjuk azt a hajót, még mielőtt észbe kapnának. Nem igaz srácok? – ekkor tucatnyi pilóta lelkes kiáltásai hallatszottak a komból. A Szürke és a Zöld szakasz 7 darab X-szárnyújával egyetemben, az ő feladatuk a vadász fedezet kiiktatása, – amennyiben lesz egyáltalán – hogy megnyílhat az út a Sárga szakasz 5 Y-szárnyú bombázójának.

- Örömmel hallok Szürke vezér. Tartsa a pozíciót és a jelemre kezdje meg a támadást – közölte Enar örömteli hangon, most gondoskodnak egy életre Ryloth biztonságáról. Egy épeszű admirális sem merészkedik majd ide még egyszer tudván, hogy milyen csúnyán bántak el velük az előbb.

- Most! – visszhangoztak szavai a pilótafülkék lomrendszeréből néhány perc elteltével, amikor is az Imperio optimális helyre érkezett, ugyanis éppen most suhant el alig néhány kilométerre a vadászgépeket elfedő hold mellett. Így csak másodpercekbe telik majd elpusztítása.

Vöröses lézernyalábok áradata tört az Acclamator osztály továbbfejlesztett változatát képviselő hajóra, ahogyan 19 vadászgép tünt elő és nyitott rá tüzet a semmiből. A fedélzetén lévők azonnal deaktiválták az álcázást, hogy aktiválhassák az elhárító pajzsokat, épp időben. Másodperceken múltott, hogy a vadászgépek ösztüze ne szaggassa darabokra a hajótestet.

Ekkorra Sárga osztag bombázói már útjára is indították protontorpedóik kékesen izzó áradatát, melyek egyenesen a hajóművekbe csapódtak. Ugyan a hajótest a duracélnál sokkalta erősebb anyagból készült, a töltetek könnyű szerrel szaggatták darabokra valamennyi hajóművét. S Ryloth roppant gravitációs mezeje azonnal magához kezdte rántani azt annak sivatagos felszíne felé. De még ekkor sem adták fel a harcot és mindennel viszonyozták a tüzet, amivel csak lehetett. Egy szempillantás alatt két vadászgéppel is végezve.

- Itt szürke vezér a központnak, a fél szakaszomat lelőtték, a cirkáló sorsa pedig már megpecsételődött. Engedélyt kérek a... - ekkor hatalmas robaj hallatszott a komból. – Jézusom, még egy gépet veszítettünk. Vissza kell vonulnunk!

- Engedély megadva Szürke vezér – felelte Enar megnyugtató, részvételt kifejező hangon, de legbelül némi örömet és jókora elégedettséget érzett. – Nyugodtan húzódjanak vissza és gratulálók, remek munkát végeztek.

- Az a hajó bele fog csapódni a felszínbe – fedte fel Kerr mester a teljesen nyilvánvalót. – A helyedben már rég aktiváltattam volna azt az elhárító mezőt.

- Ugyan, feleslegesen pocskolnánk az energiát. Koránt sem biztos, hogy ilyen könnyen feladják. Különben is, nem mindegy, hogy hol préselődnek laposra azok a szerencsétlenek?

9 óra elteltével:

- Még most is olyan „biztos” vagy benne? – kérdezte tőle a neutóliai enyhén cinikus hangnemben, Jedi létére most kifejezetten unta a várakozást.

Gahen viszont csak ült, és meredten bámult ki az ablakon az űr sötétjét és csillagainak halovány ragyogását kémlelve tekintetével. Sőt, már az bolygó elhárító mezejét is aktiváltatta, mivel lehetségesnek tartotta újabb álcázott cirkálók érkezését, melyekről még Mace sem szerzett, vagy tán nem is szerezhette tudomást.

- Nem, de ha igen, készen kell állnunk – vágta rá nemes egyszerűséggel, miközben a Jedi mester, majd Ryloth felé fordította tekintetét. Csak azért, hogy az első sorból nézhesse végig, ahogyan a planétát védő energiamező égy kékes villanás közepette foszlott semmivé.

- Megszűnt az elhárító pajzs! – csattant fel az egyik tiszt idegességében.

- Ezt én is tudom – vágta rá Enar. – A kérdés csak az, hogy mitől? – ez jelentette most a dolgok lényegét. Nem volt teljesen biztos benne, hogy minek volt nagyobb az esélye: a Birodalmi cirkáló egy mesteri terv része volt, mely még az ő figyelmét is elkerülte, vagy pedig a Köztársaság műszaki zsenije tudhattak be maguknak egy újabb parádés alakítást. A tények gondos mérlegelése közepette nagyapja bölcs szavai áradtak szét gondolataiban.

- *Reméld a legjobbat s készülj a legrosszabbra* – innentől nem volt kérdés számára, melyik lehetőséget válassza.

- Harckészültség! A flotta álljon védelmi alakzatba, látogatóink érkeznek! – szolgálatkész katonák ezrei siettek most állomáshelyeikbe, a köztársasági hadihajók sorra húzták fel roppant elhárító mezejüket. Egyik vadászgép szállt fel a hangáraikból a másik után, hatalmas csata elé nézett a Köztársaság büszke hadserege.

- Megkaptuk a jelet Travistól – közölte Dalen közömbösen. Ő csak egy egyszerű lélek volt az események különös áradatában. Nem igazán érdekelte mi történik körülötte, legalábbis addig, amíg az nem érinti saját testi épségét.

Vagy talán mégis?

Aleya gyanakvóan figyelte, ahogyan a rodián egyre csak pötyögött valamit termináljába jóval mondandója elhangzása után. S mégis mi más dolga lehetett ott, mintsem tájékoztassa feletteseit az érkező támadás felől?

De hamar elhessegette e gondolatot elméjéből, túl jól ismerte már Dalent, ő sosem tenne ilyet. És ki tudja, mit csinál ott, hiszen ezer más dolga is lehet ez kommunikációs tisztnek. De azért mégis csak elhatározta, hogy nyitva tartja hataloméhes szemeit, elvégre sosem lehet eléggé óvatos az ember – vagy éppen a twi'lek – háború idején.

- Adj jelet a többi hajónak, indulunk! – jelentette ki erélyesen és határozottan. Travis távollétében ismét kedve szerint rendelkezhetett flottájával. S most egymaga vezethette azt győzelemre. Nem is volt rossz, ahhoz képest, hogy a múlt héten kis híján megfojtotta haragjában. Már szinte gyanús a belé vetett bizalma.

- Újabb üzenet jött Macetől – közölte a kommunikációs tiszt fennhangon, egyenesen a moncala felé fordítva tekintetét.

- És? – vágta rá Draka türelmetlenül, de a tiszt csak Gahen bólintása után döntött az információ közlése mellett. Ilyenkor mutatkozott meg a legjobban az admirális tekintélye. Még egy tapasztalt Jedi mester ellenében is előnyben részesítették katonái.

- A flotta... – ekkor egy hatalmas hajóhad tűnt elő a hipertérből. Egyik csillagromboló suhant elő a másik után a csillagok áradatából az űr sötétjébe Ryloth felett. Harminckét romboló és két Phalanx osztályú szörnyeteg sorakozott most fel a Köztársasági flottával szemben, ék alakzatban. Megannyi korvettel és fregattal kísérve a roppant csillaghajók minden oldala felől miközben vadászgépek százai, ha nem ezrei tűntek elő hangáraikból, mint a előre tudták volna ellenfeleik helyzetét. – ...megindult.

- Jókor... - sóhajtott fel Gahen a fejét fogva beépített embere üzenetére utalva. Pedig már kezdett reménykedni abban, hogy egyszerű napja lesz.

Aleya érzete a moncala jelenlétét, s a Nemezis hatalmas hídjának kényelmes székében ülve pontosan felé irányozta bosszúra szomjazó szemeinek sárgásan izzó tekintetét. Hiszen tudta, hogy ő verte szét flottáját annak idején és vette el tőle a lehetőséget Travis kotnyeles tanítványának megölése felől. S persze kis híján vele is végzett.

De most eljött a bosszú ideje.

- Teljes tűz! – kiáltotta el magát harciasan, szemei felizzottak az eljövendő vérontás és a közelgő győzelem dicsőségének örömétől, ahogyan a megannyi hajóból álló flotta turbólézerei egyidejűleg kezdték el ontani a zöldes lézernyalábok pusztító áradatát és azok rövidesen a köztársasági hajók masszív elhárító mezejeibe csapódtak, földrengésként megrázkódtatva azok fedélzetét.

A Reconciliation pajzsai könnyű szerrel – ugyan enyhe rázkódás közepette – háritották az ellenséges lövedékeket, a fedélzetén tartózkodók mégis beleborzongtak a látványba. Sok bevetésen, megannyi csatában részt vettek ugyan és számos elkeseredett birodalmi akciót láttak már, de még sosem láttak ehhez foghatót. Semmi általuk átélt esemény sem volt egy teljes csillagromboló flotta egyidejű össztüzéhez hasonlítható.

- Visznozzák már a tüzet! – jelentette ki Enar haragosan, Draka és pár szem tiszt kivételével egyedül ő tudta megőrizni lélekjelenlétét. – Mi van az űrvédelemmel?!

A zöldesen izzó lézernyalábok közepette a robosztus köztársasági flotta turbólézerei is célra álltak majd szabadították rá a poklot ellenfeleikre. Az ide-oda cikázó nagy erejű lézernyalábok ingatag áradata teljességgel átláthatatlanná tette a csatateret. Bárhová is akarta az ember összpontosítani tekintetét mindig valami más ragadta meg figyelmét. Túl sok minden történt ahhoz, hogy egy átlagos katona átláthassa a helyzetet.

De éppen ezért volt a megannyi tisztviselő, tábornok és admirális. Nekik velük született tehetségük volt átlátni a heves robbanások és záporozó lézernyalábok, valamint az elhárító pajzsok villanásainak kuszaságán. És most mind Gahen, mind Aleya tudatában volt mit is láthatnak szemeikkel.

Egy elsőprő győzelmet.

- Az űrvédelem célra áll! – figyelmeztette az egyik tiszt a twi'leket félelemmel teli hangon, ugyanis a lehető legrosszabb helyre sikerült érkezniük ebből a szempontból. Ryloth valamennyi űrvédelmi lövegének közvetlen hatásugarában tartózkodnak.

- A jobb szárny hajói semlegesítsék őket – felelte nemes egyszerűséggel. Hiszen azok a hajók elég közel voltak a bolygóhoz egy orbitális bombázás megkezdéséhez és most 8 csillagromboló valamennyi nehéz turbólézer ágyúja fordult Ryloth hatalmas lövegeinek energiajeleire és zúdítottak rájuk sortüzét. Másodpercek alatt végbement az egész.

A becsapódások még az úrból is láthatóak voltak narancssárgás villanások majd gomolygó fekete füst formájában. Valamennyi úrvédelmi ágyút semlegesítettek még mielőtt a legcsekélyebb kárt is tehetnék volna flottájukban. Aleya már az első pillanattól fogva tudta, flottája jóval nagyobb tűzerővel rendelkezik, viszont a köztársasági flotta hatékonyabb vadászgépekkel, valamint elhárító pajzsokkal büszkélkedhet.

Ilyenkor mindig az a fél nyer, amely sikerrel kényszeríti rá taktikáját ellenfeleire. Jól tudta, hogy ha az ütközetben első sorban a nagyobb hajók tűzereje érvényesül majd az övék lesz a győzelem. A mon cala pedig tudta, hogy ha sikerül felülkerekedni az X-szárnyúaknak a birodalmi vadászgépek felett a bombázók jóval azelőtt tépik majd darabokra a birodalmi flottát, mintsem az MC-80-asok pajzsai megadnák magukat.

Ezt viszont ellehetetlenítették a birodalmiak fregattjai.

Melyek körülállták a masszív rombolókat, és amíg azok nehéz turbólézerei lefoglalták a köztársasági cirkálókat ideális védelmet nyújtottak a vadászgépek ellen, izzó fémdarabokká porlasztva azokat, amint védencük közelébe merészkedtek. Tehát a kiiktatásukban rejlett a győzelem kulcsa Enar Gahen számára.

- A korvettekre összpontosítsák a tűzerőt, ne foglalkozzanak a rombolókkal! – jelentette ki az admirális fennhangon, s tisztjei szó nélkül teljesítették parancsát.

A köztársaság flottájának megannyi lövege egyidejűleg fordult rá új célpontjaira és hatalmas robaj közepette szabadították az apró korvettekre irdatlan erejű lézereik áradatát. Nem telt bele sok időbe, mindössze néhány másodpercebe mikor azok gyenge elhárító mezejei megadták magukat és a soron következő vörösen izzó nyalábok egy szempillantás alatt darabokra tépték azokat.

A fregattok egyike épp a Nemezis hídja előtt úszott el az úr hidegben, amikor az egyik liberty felől érkező nehéz turbólézer ágyú lövedéke hasította darabokra és egy szakasznyi köztársasági vadászgép azonnal ki is használta a kínálkozó rést és keresztülgázolva néhány TIE vadászgépen rontott rá a csatahajóra.

Három bombázó kíséretében már csak méterekre jártak a lőtávoltól, amikor parányi, zöld lézernyalábok szeltek azokat apró darabokra. Az egyik fregattról érkeztek, amely most a lehető leghamarabb pozicionálta magát elődje helyébe. Gahen taktikája ellenére is elég kísérő hajó maradt a fedezet biztosításához. A kérdés csak az volt, hogy meddig?

Erre még Aleya sem tudta a választ pontosan, minden esetre úgy saccolta, hogy ez jóval az MC80-asok semlegesítése előtt következik majd be. Éppen ezért most sorra futotta végig a lehetséges megoldást elméjében. El kellett terelni a köztársasági flotta tüzeit, méghozzá azonnal. Viszont sehogyan sem jutott eszébe semmi.

Egészen mostanáig.

- A teljes flotta azonnal menjen előre! Olyan közel kell érnünk hozzájuk, amennyire csak lehetséges! – jelentette ki fennhangon, teljes magabiztosságot sugárzó tekintettel. Tisztjei viszont csak értetlenül néztek vissza rá.

- Közelebb?! – csattant fel végül az egyikük. Dalen volt az éppenséggel, ő látta legkevésbé értelmét az imént elhangzottaknak.

- Igen, azt mondtam közelebb. Menjünk rá azokra cirkálókra! – ha közelebb vannak, jobban érvényesül majd a tűzerő, hiszen jóval több energiája marad a birodalmi turbólézerek iszonyatos erejű lézernyalábjaiban. De egyúttal a köztársaság lézernyalábjaiban is.

Evidens, hogy ezen húzással nem csak az MC80-asok pajzsai merülnek majd gyorsabban, de a birodalmi flotta is hamarabb fog kifogyni a fregattokból. Viszont ismeretében volt annak, hogy flottája jóval nagyobb tűzerővel rendelkezik, így náluk jobban érvényesül majd ez a hatás. Az egyetlen probléma csak az, hogy nem tudni, mennyivel.

Minden esetre ő bízott ösztöneiben, melyek egyre sugallták neki meglépését.

Kékesen ragyogtak fel a hatalmas csillagrombolók roppant hajtóművei, ahogyan azok megindultak a Köztársasági flotta szívébe lézereik pusztító áradata közepette, miközben vörös lövedékek csapódtak elhárító mezejeikbe és egyre cikázott körülöttük a vadászgépek sokasága. A korvettek kapitányai viszont csak nehéz szívvel hajtották végre a parancsot. Tudták, hogy ez sokuk vesztét jelenti majd a továbbiak folyamán.

Gahennek azonnal leesett Travis – hiszen mindvégig úgy vélte, ő vezeti az ütközetet – taktikája és parancsot adott a fregattokra való tüzelés folytatására azonban tudta, hogy mindenképpen romlanak esélyei s ez ellenen már semmit sem tehetett. Csupán tehetetlenül figyelte, ahogyan a hatalmas csillaghajók egyre közelebb és közelebb úsztak feléjük az űr hidegében az elsöprő lézeráradat közepette.

A robosztus köztársasági cirkálók parancsnokai eddig vakon követték parancsait. Viszont ki ne rezzenne meg egy tőlük alig pár száz méterre tornyosuló birodalmi csillagromból láttán, mely hajótestét 30°-os szögben megdöntve zúdítja rájuk nehéz turbólézerei semmihez sem fogható erejű záporát? Sokan döntöttek a közvetlen utasítás megtagadása mellett és koncentrálták a monstrumra hajójuk teljes tűzerejét mondván, hogy szerintük ez az okosabb döntés.

Mostanra már olyan közel járt egymáshoz a két flotta, amennyire csak lehetett. A roppant méretű csillaghajók egymás mellett suhantak el az űr hidegében, miközben minden irányból ontották pusztító lövedékeik áradatát, teljességgel kitöltve az űr ezen kicsiny részét.

Köztük cikázva a vadászgépek vívták ádáz harcukat és ekkor a terv eddig nem várt velejárója következett. Mivel egyenesen az ellenség szívébe érkeztek a köztársasági vadászgépek már nem tudtak biztonságos távolságba húzódni, sehogy sem tudták kikerülni a korvettek és fregattok elsöprő lézeráradatát. S amelyikük elég szerencsésnek mondhatta magát ahhoz, hogy mégis csak megmeneküljön a TIE vadászok gomolygó áradatában találta magát, kísérete nélkül pedig már koránt sem volt akkora fölényben velük szemben.

A Köztársaság vadászfőlénye egyre inkább szertefoszlott Enar Gahen halszerű szempárja előtt, s ekkor nem várt látvánnyal szembesült. A taktikai kijelzőn tisztán látszott, ahogyan két csillagromboló szép lassan az egyik liberty mellé úszott a mindenségben, teljességgel közrefogva a hajót és semmi sem tartozott a közelben, ami megmenthetné. A birodalmi flotta számbeli főlénye – melyet a mon cala tervei szerint az űrvédelemnek kellett volna ellensúlyoznia – csak most kezdett kiütközni.

Az alig 1200 méter hosszú liberty cirkáló eltörpült az öt közrefogó 1600 méteres hosszt is meghaladó monstrumok mellett, melyek most egyesült erővel zúdították rá ösztüzüket, de legénysége nem adta fel egyikönnyen és minden állásból viszonozták a lézeráradatot.

Egyre záporoztak a turbólézerek zöldesen és vörösösen izzó lövedékei hatalmas robajjal becsapódva célpontjaik elhárító mezejébe kékes villanások kíséretében. S egyre nagyobb erejű rengések rázták meg a fedélzetüket elhárító pajzsaik lassú, de biztos merülésével párhuzamosan. De sokkal több zöld lézernyaláb hasította most az űrt, mint vörös.

Ráadásul egyetlen hajónak kellett most elviselnie azokat, ezért nem volt meglepő, hogy a köztársasági hajó mindössze csekély kárt tudott tenni a rá rontó monstrumokban, – egyedül a bal oldali romboló hangárjában fordult le az egyik TIE vadászgép az azt tartó állványzatról – mikor megadta magát elhárító mezeje és az egy kékes villanást követően foszlott semmivé. A fedélzeten tartózkodó tiszteknek nem is kellett tudatnia ezt felettesükkal. Nem is volt idejük rá.

Hiszen a folyamatosan érkező lövedékek becsapódása az eddig oltalmat nyújtó védőburok leválása után nem csak kis rázkódást keltettek, hanem hatalmas robajt és égtelen rengéseket követően óriási darabokat szaggattak ki a hajótestből. S a kicsiny liberty személyzete még most sem adta fel egyikönnyen.

Még legalább fél percen át záporoztak az irdatlan erejű lövedékek mindkét irányban mialatt a birodalmi hajók nehéz turbólézereinek zöldes nyalábjai egyre tépázták a hajótestet, sok löveget többől kiszaggatva helyéről, mielőtt a cirkáló főreaktora végleg megadta volna magát és egy hatalmas robbanás tépte volna darabokra hajótestét. S darabjai kis híján neki is csapódtak volna támadóinak, ha csak egy kicsit is közelebb merészkedtek volna hozzá.

De mivel nem tették most egy újabb szerencsétlen – ezúttal az MC80a hajóosztályt képviselő – cirkálót szemeltek ki maguknak. S ez nem csak itt, a csatamező ezen kicsiny részén alakult így. Hasonlóképp zajlottak az események egész Ryloth felett. S ekkorra már nem csak Enar Gahen, de még Kerr mester is belátta az egyre csak elporladó flottájuk láttán.

Hogy ez a csata már elveszett.

- Teljes tűz! – kiáltotta el magát a mon cala eddig még soha nem látott elszántsággal. – Koncentráljanak a csillagrombolókra!

- Nem lenne bölcsőbb visszavonulnunk? – kérdezte Draka látszólag nyugodtan, már szinte békésen. Egy neutóliainak eleve nem volt nehéz elfedni a gesztenyebarna tekintete mögött rejlő érzelmeket, s Jedi révén neki még ennél is könnyebb dolga volt elrejtienie halálfélelmét. Hiszen szemtanúja volt Lizara halálának, – mivel ő maga végzett vele – érzete Travis heves érzelmeinek viharát. Tudta, hogy most mire képes. Ki ne rettenne meg tőle hatalmas flottája elsöprő erejű ostromtűze láttán?

- Travis súlyosan téved, ha azt hiszi, hogy ilyen könnyedén feladom majd és csak úgy eloldalgok innen. Nem megyek el, nem amíg egyetlen hajóját is le tudjuk szedni az égboltról – és ezen döntését most nem csak pusztá indulatai, heves érzelmei diktálták. Megdönthetetlen logikája támasztotta alá igazát. A hosszú távú győzelem lebegett most a mon cala szemei előtt. Travisnak csupán harminc rombolója volt. Se több, se kevesebb.

Viszont még bőven akadt hajója a Köztársaságnak, biztosan kap majd utánpótlást. S a rettegett Sith flottája nem csak egy bolygót fenyeget majd, ha győzedelmeskednek. De ha itt elég hajóval végez, már könnyű szerrel állhatja majd útját a következő alkalommal. És ebből a szempontból pompásan kezdett működni taktikája.

Most, hogy már ő maga adott parancsot a tüzelés a rombolókra való összpontosításához, még az eddig őt minduntalan vakon követő kapitányok is azokra koncentrálták hajóik teljes tűzerejét. Így már csak pillanatok kérdése volt, hogy végre az egyik csillagromboló roppant elhárító mezeje is megadja magát. S most köztársasági hajók turbólézereinek egyre záporozó áradatával szinte teljesen védtelenül találta szemben magát.

Azok pedig egyre hatalmasabb robaj és egyre hevesebb rázkódás közepette csapódtak páncéllemezeibe, könnyű szerrel darabokra tépve azokat. És nem számított hány korvett, fregatt vagy éppen vadászgép állt most körülötte, nem menthették meg a biztos pusztulástól. Egyedül a mellette álló romboló kapitánya sietett megmentésére, saját cirkálója fémes burkolatával kívánt a védelmére kelni, miközben minden tűzerejét a legjobb barátjának hajójára törő két libertyre összpontosította. De még ez sem volt elég.

A két köztársasági cirkálón tartózkodók – az admirális szigorú utasításai értelemében – egy pillanatra sem hagyták, hogy a másik romboló egy másodpercre is elterelhesse figyelmüket és a vörös lézernyalábok még azelőtt darabokra tépték célpontjuk nukleáris energia által táplált reaktorát oltalmazó duracéllemezeket, hogy megmentésére siető hajó oda érhetett volna. Majd egy hatalmas robbanás szaggatta ezernyi apró darabra a hajótestet és nem egy a segítségére siető rombolónak vágódott – hiszen az ekkorra már alig pár méterre állt a ponttól, ahonnan már meggátolhatta volna a tragikus eseményeket.

Ennek ellenére pajzsai mégsem adták meg magukat, hiszen azok még most is szinte teljes kapacitással üzemeltek s erejük alig felét igényelte a masszív fémdarabok becsapódásainak

hárítása. Viszont most már fenn állt annak a veszélye, hogy az előbbi csillaghajó sorsára jut majd az ellenség keresztútjában.

Aleya a hídról követte ezt végig sárgásan izzó tekintetével, miközben egy újabb liberty szakadt izzó fémdarabok rengetegére hajói turbólézereinek köszönhetően. Most már biztos volt a győzelem, de könnyen keserédessé válhatnak majd a továbbiak, ha túl sok hajót veszítené. Ezért visszavonulásra kellett készítenie ellenfelét.

S csakhamar felöltött előtte a tökéletes megoldás. Egy újabb vakmerő lépés, mellyel nem csak visszavonulásra készítheti a köztársasági flottát, de talán még be is tetőzheti bosszúját. Sárgásan izzó szemei most csak úgy felcsillantak a gyűlölettől, amikor navigációs tisztje felé fordította tekintetét.

- Húzódjunk előrébb! Söpörjük el a zászlóshajókat!
- De úrnóm... nem mehetünk oda, egyszerűen túl sok köztársasági hajó van arrafelé – ekkor haragossá vált a twi'lek hataloméhes szempárja.
- Szóljon a környező rombolóknak, ők majd fedeznek minket.

Hatalmas robajjal indult meg a Nemezis újfent a csillagok áradatában, s több száz hajó kísérté – fél tucat csillagrombolóval egyetemben – egyenesen a Reconciliation felé. A köztársasági flotta egyre fokozódó tüze ellenére könnyűszerrel hasítottak keresztül a már meggyengült vonalaikon és könnyörtelenül sújtottak le minden az útjukba kerülő cirkálóra.

Rövidesen már csak két cirkáló választotta el őket Gahen zászlóshajójától. Az egyikük az MC80a osztály képviselte és zömök, hengeres hajóteste másodpercek alatt mállott porrá a hajóhad együttes tűzereje ellenében.

Esélye sem volt a hatalmas túlerővel szemben.

A második köztársasági hajó a liberty osztály tagja volt. Kapitánya elszánt volt ugyan, de nem ostoba. Emberei életét szem előtt tartva azonnal egy teljes forduló végrehajtására adott parancsot, amint elérték őket az előbb említett csillaghajó heves robbanásának fényei és robosztus úralkalmatosságuk éles ívet leírva kezdte meg haladását a csatatér másik vége felé.

De már túl késő volt.

Amint teljesen megfordultak már le is váltak a cirkáló elhárító pajzsai a Nemezis bal oldalán végigsorakozó roppant turbólézer ágyúk sortüze ellenében és a soron következő zöldszen izzó lézernyalábok másodpercek alatt darabokra tépték a menekülni próbáló hajó hajtóműveit, majd egy hatalmas robbanás hagyta el annak hátsó részét.

Ugyan nem a reaktora okozta a végzetes robbanást és a hajótest is egészben maradt valamelyest, de azonnal leálltak annak rendszerei és mostanra már csak némán suhant a kozmosz végtelenében, a bent lévők hatalmas, fémes koporsójaként szolgálva, miközben a Nemezis már teljes tűzerejét a Reconciliationre összpontosíthatta.

Egy év elteltével fordult a felállás. Most nem Gahen hajója tornyosult Aleya zászlóshajója fölé többedmagával és fenyegette a túlságosan korai vég nagyon is valószínű végkifejletével. Most a Reconciliation remegett bele az egyre csak felé záporozó találatokba és próbálta elkeseredetten viszonzni azt saját turbólézereinek vörösösen izzó nyalábjaival.

- Folytassák a tüzelést! – jelentette ki a twi'lek csillogó szemekkel, most valósággal megrészegítette öröme. Épp olyan volt, mint annak idején, 7 évvel ezelőtt, amikor még saját flottájával hajtott véghez ehhez hasonló vakmerő akciókat – csak kisebb hangvételűeket. S pontosan ugyanazt is tapasztalta. Átjárta az érzés, amelyről már azt hitte, hogy már sosem fogja majd és már rég elfeledte.

Régebben egyetlen reménye Travis legyőzésében lakozott ennek visszanyeréséhez, de hiába igazgatta egy éven át megmaradt erőit, mégsem volt ugyanaz. Ráadásul a Sluis Vanon történetek fényében ez már szóba sem jöhetett, így már magát a reményt is kezdte elveszíteni.

De most mégis itt állt legfényesebb győzelme küszöbén, mintha meg sem történtek volna az előző hét év számára tragikus eseményei. S tudta, hogy ha ez a háború megindul számos, akár több tucat vagy akár több száz ilyesfajta ütközetben lehet még része és nem egyet vezethet majd közülük.

Ráadásul, ha már nyertek sem ér majd véget minden, évtizedek – ha nem századok – mikorra ismételten béke köszönhet a galaxisra. Ha végig mellette áll és eredményesnek bizonyul biztosan saját flottája lehet majd és visszakaphatja mindazt, melyet örökre elveszni vélt. E terv pedig végre működhetett is, összes többi elgondolása kivételével reális esély volt sikeréhez.

Az egyik zöldesen izzó lézernyaláb becsapódása rázta meg a másik után Enar Gahen hajóját. A Reconcilliation ugyan az első háborúra tervezett mon calamari cirkálók közé tartozott és méltó ellenfele volt bármely birodalmi csillagrombolónak, képtelen volt ellenállni ilyesfajta pusztítást és elülső elhárító mezeje már csak 20%-on állt.

Hatalmas rengések és elpattant vezetékek heves szikrái rázták meg a hidat, kis híján ledöntve Kerr mestert lábáról, aki inkább helyet foglalt, egyébként is kezdte unni a folytonos menetelést, majd az admirális felé fordította gesztenye barna szemeinek még mindig érzelmentesnek tűnő tekintetét.

- Most vagy soha Gahen. Már egyébként sem tehetünk semmit.

- Valóban nem, barátom – ekkor navigációs tisztje felé fordult. – Visszavonulás! A teljes flotta vonuljon a legközelebbi köztársasági helyőrséghez! – tehát Ródia felé.

Rövidesen valamennyi köztársasági hajó teljes fordulót hajtott végre és egy szempillantás alatt tűntek tova a csillagok áradatában, bár a csillagrombolók ossztüze hármukat is leszedte idő közben. Így alig 8 köztársasági hajó élte túl a Ryloth feletti csatát, természetesen a Reconcilliationt is beleértve.

3 óra elteltével:

Aleya kényelmesen pöffeszkedett a Sith sötét nagyurának székében, aki még most sem került elő, akárhova is vetette a sors az elmúlt idő folyamán. Minden esetre érte aggódott most a legkevésbé, már ha aggódott is érte egyáltalán. Ki tudja, akár oda is vesztetett idő közben, hiszen ez eltévedt lézernyaláb oly sok nagy ember életét oltotta már ki.

Egy pillanat erejéig felötlött ugyan számára a Sith minden lehetséges tartózkodási helyének egyidejű bombázása, de csakhamar elhessegette a gondolatot, egyébként sem lenne olyan szerencséje – hiszen még nagyon is vágyott megölésére, csupán már nem sóvárgott érte oly kétségbeesetten. Inkább csak vár majd és latolgatja az esélyeit egészen addig, amikor már teljes biztossággal vethet életének és nem kell megelégednie a masszív ütközetek győzelme által nyújtott élvezettel. Hanem kénye-kedve szerint uralkodhat majd a galaxis felett.

Ekkor azonban két fémes orrú bakancs heves dobogása szakította félbe gondolatmenetét. Sosem értette Travis hogyan tud észrevétlenül ki-beosonni egy ilyen hatalmas és jól őrzött hajó fedélzetén. A szokásos módon – térdre borulva – fogadta érkezését.

- Lám-lám, minden a tervek szerint haladt. Ahogy megjósoltam – idő közben pihenjt intett embereinek, a vörös bőrű twi'lek pedig ismételten felegyenesedett.

- Pontosan – felelte Aleya alázatos hangnemben, mint mindig.

- Számos köztársasági hajó roncsát láttam errefelé jövet. Alapos munkát végeztél. De érdekelne, mégis hány hajónkba is került a győzelem?

- 6 csillagrombolót veszítettünk, ez minimális veszteségnek is mondható a körülményeket tekintve. Elsőprő győzelmet arattunk – felelte örömteli szívvvel, már ha volt neki ilyen. Viszont nem volt biztos benne mire is számíton Travistól. Hiszen sosem volt túl bőkezű dicséretnek, vagy épp szűkmarkú büntetések terén.

- Elismerésem, magam sem csinálhattam volna jobban – válaszolta alig fél másodpercnyi gondolkodást követően. – *Csupán ezért hagytalak életben* – tette volna hozzá legszívesebben, de most rövidesen meggondolta magát. Elvégre a twi'lek érdeme – is – volt a győzelem, ráadásul minden tökéletesen a tervei szerint alakult. S hamarosan új tanítványa lesz, kinek ereje sajátjával vetekszik majd egy napon. Még ha nem a kiszemelt egyén nem is sejti azt.

Miért büntetne bárkit is egy ilyen pompás napon?

Valóban vakmerő lépés volt ilyen hamar rábíznia a teljes flottáját, de jobban ki sem jöhetett volna a lépés. Bárki mástól legalább 12 hajó elvesztését várhatta volna, legjobb esetben. És most már koránt sem volt olyan megalapozatlan az Aleyába vetett bizalma. Mivel most megkapta, amit akart jómagá is érezte, hogy a helyes út felé terelődött. Ezek után már nem fogja elárulni, ha csak nem nyílik rá tökéletes alkalma.

De ezt melyik Sith nem tenné meg a helyében?

Néma csend köszöntött a Nemezis hídjára néhány perc erejéig. Travis kényelmesen foglalt helyet székében és mindenki más is visszatért megszokott tevékenységéhez. A Sith azonban úgy döntött, ismételten megtöri a csendet.

- A flotta álljon ostromalakzatba Ryloth körül, rövidesen felperzseljük a bolygó felszínét! – jelentette ki nemes egyszerűséggel, mintha csak egy teljességgel hétköznapi eseményt és nem milliók – ha nem milliárdok – halált harangozná be.

- Igen uram – vágta rá Dalen, ekkor azonban Aleya magasodott fel székéről. Nem mintha túlzottan zavarta volna saját népe szülővilágának porig rombolása. Csupán kíváncsi volt valamire és a következő, félig megkezdett üzenetet találta a rodián termináljára pillantva:

„*Rylothot hamarosan lebombázzák, azonnali erősítésre van szük...*” – eközben a twi'lek fényszablyája felé nyúlt jobb kezével. Készen állva, hogy örökre kioltsa Dalen életét.

Darth Raven